

Informace k obhajobě 2. projektu, rekurze, vyhledávání a řazení

IZP-cv09

Ing. Jakub Husa Ph.D.

Vysoké Učení Technické v Brně, Fakulta informačních technologií
Božetěchova 1/2. 612 66 Brno - Královo Pole
ihusa@fit.vut.cz



22. listopadu 2024

Informace k obhajobě 2. projektu

Hodnocení **druhého projektu** bude rozděleno na dvě části:

- **Funkčnost** – bude hodnocena automatickým skriptem od doktora Smrčky.
- **Obhajoba** – bude hodnocena cvičícím, a bude se konat **12. týden**, místo cvičení.
- Cílem obhajoby je cvičícího během cca **5** minut přesvědčit že odevzdanému kódu rozumíte a prokázat tím, že jste jeho autorem.
- Pokud svoje autorství neprokážete, bude celý projekt hodnocen **0** body a může s vámi být zahájeno **disciplinární řízení**!

Faktory které budu při obhajobě hodnotit:

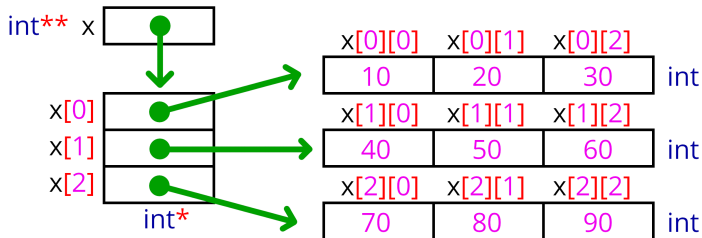
- **Přehlednost** (**1** bod) – je kód přehledný a dobře zarovnaný? Dávají jména funkcí a proměnných smysl? Obsahuje kód pouze standardní znaky?
- **Struktura** (**1** bod) – je kód dobře strukturovaný? Jsou funkce deklarovány? Je kód dobře dekomponován? Mají všechny funkce přijatelnou délku?
- **Komentáře** (**1** bod) – Je u funkcí vysvětlen význam parametrů a návratové hodnoty? Jsou vysvětleny používané cykly, podmínky a magické konstanty?
- **Vysvětlení** (**1** bod) – Dokážete sami shrnout jak váš program funguje?
- **Odpovědi na otázky** (**3** body) – dokážete odpovědět na dotazy týkající se detailů vámi odevzdaného kódu?

Dvourozměrné (2D) pole je polem několika jednorozměrných (1D) polí:

- Každé z polí vyžaduje samostatné volání funkce `malloc` (a `free`).
- K prvkům pole přistupujeme dvojími hranatými závorkami (`[] []`).

```

1  int rows = 3, cols = 3;           //pocet radku a sloupce pole
2  int** x = malloc(sizeof(int*) * rows); //alokujeme 2D pole (radky)
3  for(int i = 0; i < rows; i++)      //pro kazdy radek
4      x[i] = malloc(sizeof(int) * cols); //alokujeme 1D pole (sloupce)
5
6  for(int i = 0; i < rows; i++)      //pro kazdy radek
7      for(int j = 0; j < cols; j++)  //pro kazdy sloupece
8          x[i][j] = (i*cols+j)*10+10; //prvkum pole pocitame hodnotu
    
```



Řádky dynamicky alokovaného pole **nemusejí** mít stejnou délku:

```
1 int** x = malloc(sizeof(int*) * 4); //2D pole ctyr 1D poli
2 x[0] = malloc(sizeof(int) * 3);    //1D pole tri celych cisel
3 x[1] = malloc(sizeof(int) * 5);    //1D pole peti celych cisel
4 x[2] = malloc(sizeof(int) * 4);    //1D pole ctyr celych cisel
5 x[3] = malloc(sizeof(int) * -1);    //1D pole ktere se nepodari alokovat
```



Pokud kterákoliv z alokací selže, **všechny** předcházející alokace budeme muset uvolnit:

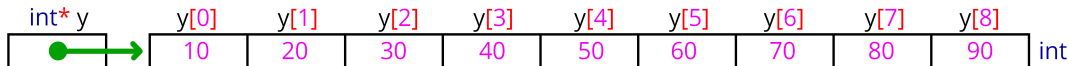
```
1  int rows = 3, cols = 3;                //pocet radku a sloupce pole
2
3  int** x = malloc(sizeof(int*) * rows);  //alokujeme 2D pole (radky)
4  if (x != NULL)                          //pokud alokace neselhala
5  {
6      for(int i = 0; i < rows; i++)        //pro kazdy radek
7      {
8          x[i] = malloc(sizeof(int)*cols); //alokujeme sloupce
9          if (x[i] == NULL)                //pokud alokace selhala
10         {
11             for (int j = i-1; j >= 0; j--) //pro vsechny predchozi radky
12             {
13                 free(x[j]);               //uvolnujeme radek
14             }
15             free(x);                      //uvolnujeme 2D pole
16             break;                        //koncime cyklus alokace
17         }
18     }
19 }
```

2D můžeme nahradit dlouhým 1D polem se složitějším indexováním:

- K alokaci stačí jedno volání funkce `malloc` (a `free`).
- K prvkům pole přistupujeme jedněmi hranatými závorkami (`[]`).
- Jako kombinovaný index používáme `index řádku * počet sloupců + index sloupce`.

```

1  int rows = 3, cols = 3;           //pocet radku a sloupcu pole
2  int* y = malloc(sizeof(int)*rows*cols); //alokujeme jedno velke 1D pole
3
4  for(int i = 0; i < rows; i++)      //pro kazdy radek
5      for(int j = 0; j < cols; j++)  //pro kazdy sloupec
6          y[i*cols+j] = (i*cols+j)*10+10; //prvkum pole pocitame hodnotu
    
```



Rekurze

Rekurze je programovací technika při které funkce **volají sebe sama**:

- Používáme ji pro řešení problémů které lze jednoduše **rozdělit na podproblémy**.

Například – výpočet **faktoriálu** definovaného rekurzivní rovnicí:

$$0! = 1$$

$$n! = n * (n - 1)!$$

```

1  int rekurzeFaktorial(int n)                //vypocet pomoci rekurze
2  {
3      if (n == 0)                            //pokud pocitame faktorial nuly
4          return 1;                          //vysledek je jedna
5      return n * rekurzeFaktorial(n-1);      //jinak vracime rekuzi
6  }
7
8  int cyklusFaktorial(int n)                 //vypocet pomoci cyklu
9  {
10     int x = 1;                             //pocatecicni hodonota produktu
11     for (int i = n; i > 0; i--)             //pro vsechan cisla od n do 1
12         x = x * i;                         //produk nasobime cislem
13     return x;                              //vracime vysledny produkt
14 }
```

Při každém volání se na zásobník ukládá nová kopie parametrů funkce:

- Rekurzivní volání vždy **musí** mít nějakou ukončovací podmínku.
- Nekonečná rekurze vždy **havaruje** na nedostatek paměti.

```
1 void foo(int n)           //rekurzivni funkce s ukoncujiaci podminkou
2 {
3     printf("%i\n", n); //funkce vypisuje hodnotu "N"
4     if (n > 0)           //pokud N neni nula (ukoncujiaci podminka)
5         foo(n-1);         //funcke vola sebe sama pro "N-1"
6     printf("%i\n", n); //funkce vypisuje hodnotu "N"
7 }
8
9 void bar(int n)           //rekurzivni funkce bez ukoncujiaci podminky
10 {
11     printf("%i\n", n); //funkce vypisuje hodnotu "N"
12     bar(n+1);           //CHYBA -- po cca 43000 volanich rekuze havaruje
13     printf("%i\n", n); //a tento radek se nikdy neprovede
14 }
```

Každou **rekurzi** lze převést na **cyklus**, a každý **cyklus** lze převést na **rekurzi**:

```
void vypisCyklem(char str[]) //vypis znaku retezce pomoci cyklu
{
    for (int i = 0; str[i] != '\0'; i++) //dokud znak na indexu i neni NUL
        printf("%c", str[i]);           //vypis znak z indexu i
}

void vypisRekurzi(char str[]) //vypis znaku retezce pomoci rekurze
{
    if (str[0] == '\0')                //pokud je retezec prazdny
        return;                        //rekurze konci
    printf("%c", str[0]);               //vytiskni prvni znak retezce
    vypisRekurzi(&str[1]);             //vytiskni zbytek retezce
}

int main()                             //zacatek programu
{
    vypisCyklem("Ahoj\n");             //vypis znaku retezce pomoci cyklu
    vypisRekurzi("Ahoj\n");            //vypis znaku retezce pomoci rekurze
    return 0;                          //konec programu
}
```

Vyzkoušejte si:

- Napište funkce které pomocí **rekurze** a **cyklu** spočítají hodnotu **n-tého** členu **Fibonacciho posloupnosti** definované rekurzivní rovnicí:

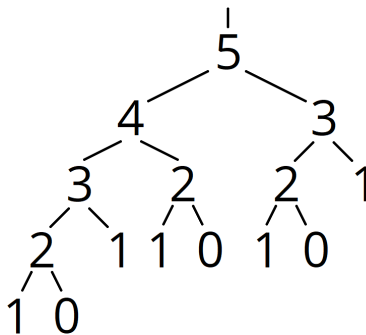
$$\text{fib}(0) = 0 \quad \text{fib}(1) = 1 \quad \text{fib}(n) = \text{fib}(n-1) + \text{fib}(n-2)$$

```
1 int rekurzeFibonacci(int n);
2 int cyklusFibonacci(int n);
```

Například:

- Rekurze $f(5) = 5$
Rekurze $f(10) = 55$
Rekurze $f(15) = 610$
- Cyklus $f(5) = 5$
Cyklus $f(10) = 55$
Cyklus $f(15) = 610$

Strom **rekurzivních** volání a **cyklus** výpočtu:



$$\begin{aligned}
 0 + 1 &= 1 \\
 1 + 1 &= 2 \\
 1 + 2 &= 3 \\
 2 + 3 &= 5 \\
 3 + 5 &= 8 \\
 5 + 8 &= 13
 \end{aligned}$$

```
int rekurzeFibonacci(int n);
int cyklusFibonacci(int n);

int main()          //zacatek programu
{
    int a = 5;      //paty      clen
    int b = 10;     //desaty     clen
    int c = 15;     //patnacty  clen

    //volani vypoctu pomoci rekurze
    printf("Rekurze f(%2i) = %3i\n", a, rekurzeFibonacci(a));
    printf("Rekurze f(%2i) = %3i\n", b, rekurzeFibonacci(b));
    printf("Rekurze f(%2i) = %3i\n", c, rekurzeFibonacci(c));
    //volani vypoctu pomoci cyklu
    printf("Cyklus f(%2i) = %3i\n", a, cyklusFibonacci(a));
    printf("Cyklus f(%2i) = %3i\n", b, cyklusFibonacci(b));
    printf("Cyklus f(%2i) = %3i\n", c, cyklusFibonacci(c));

    return 0;       //konec programu
}
```

Vyhledávání

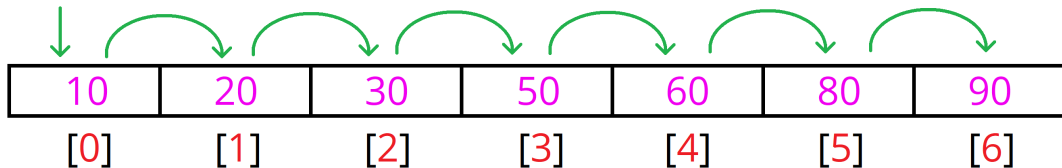
U algoritmů nás zajímá jejich **časová** (nebo **paměťová**) **asymptotická složitost**:

- Udává **maximální** počet kroků potřebných pro zpracování **n** položek.
- Více se o složitosti algoritmů budete učit v předmětu **IAL** (3. semestr).

Například – **sekvenční vyhledávání** prvku v poli má **lineární** časovou složitost **O(n)**:

- Algoritmus projde přes všechny prvky pole a porovná je s hledanou hodnotou.
- Prohledat **1 000 000** prvků zabere **1 000 000** kroků.

```
1 int sekvenčniVyhledavani(int delka, int pole[], int cislo)
2 {
3     for(int i = 0; i < delka; i++) //prochazime vsemi prvky pole
4         if (cislo == pole[i])      //pokud najdeme hledany prvek
5             return i;              //vratime jeho index
6     return -1;                     //pokud jsme prvek nenasli vracime -1
7 }
```

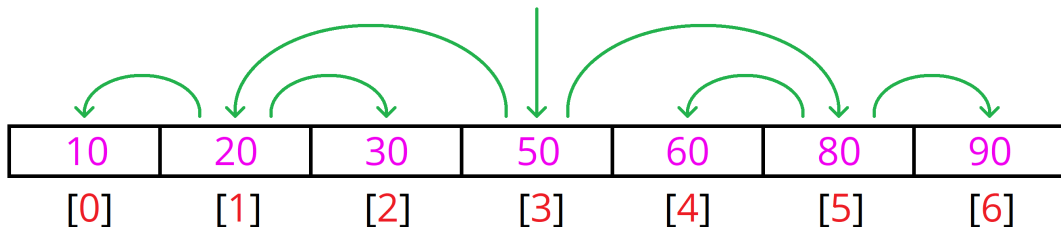


Pokud je pole **seřazené** můžeme použít algoritmus **binárního vyhledávání**:

- Binární vyhledávání začíná **prostředním** prvkem pole.
- Pokud je pole prázdné, tak prvek v poli není, a vrátíme **-1**.
- Pokud jsme hledaný prvek našli, tak vrátíme jeho **index**.
- Pokud jsme hledaný prvek nenašli, tak hledání rekurzivně opakujeme v **levé** nebo v **pravé** polovině zbytku pole.

Binární vyhledávání má **logaritmickou** časovou složitost $O(\log(n))$:

- Prohledat **1 000 000** prvků zabere pouze **20** kroků!



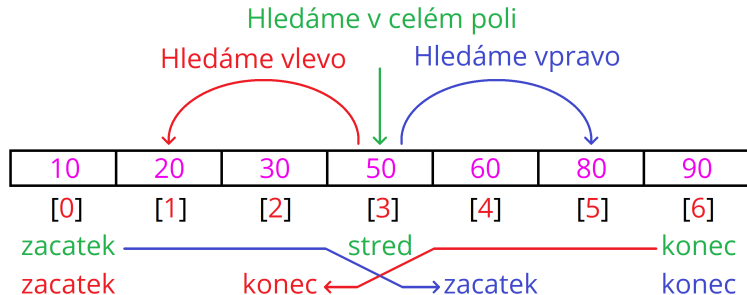
Vyzkoušejte si:

- Napište funkci která pomocí **rekurze** implementuje **binární vyhledávání**, a vrátí **index** hledaného čísla, nebo hodnotu **-1** pokud pole dané číslo neobsahuje.
- Funkce jako parametry dostává: **index začátku** prohledávané části pole, **index konce** prohledávané části pole, **pole** ve kterém vyhledává a **hledané číslo**.

```
1 int binarniVyhledavani(int zacatek, int konec, int pole[], int cislo);
```

Například:

- Cislo **20** je na indexu **1**
- Cislo **60** je na indexu **4**
- Cislo **70** je na indexu **-1**



```
int binarniVyhledavani(int zacatek, int konec, int pole[], int cislo);

int main()                //zacatek programu
{
    int d = 20;            //prvni hledane cislo
    int e = 60;            //druhe hledane cislo
    int f = 70;            //treti hledane cislo
    int arr[7] = {10,20,30,50,60,80,90}; //prohledavane pole (serazene)

    //volani hledani pomoci rekurze
    printf("Cislo %i je na indexu %i\n",d, binarniVyhledavani(0,6,arr,d));
    printf("Cislo %i je na indexu %i\n",e, binarniVyhledavani(0,6,arr,e));
    printf("Cislo %i je na indexu %i\n",f, binarniVyhledavani(0,6,arr,f));
    return 0;              //konec programu
}
```

Řazení

Pro řazení prvků existuje mnoho algoritmů s různými vlastnostmi:

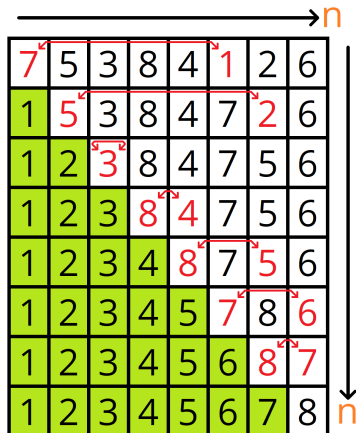
- Pomalé řadící algoritmy ([Bubble-sort](#), [Select-sort](#), [Insert-sort](#), ...) používají **dvojitý cyklus**, mají **kvadratickou** časovou složitost $O(n^2)$, a seřadit **1000** prvků jim zabere **1 000 000** kroků.
- Rychlé řadící algoritmy ([Quick-sort](#), [Merge-sort](#), [Heap-sort](#), ...) používají **rekurzi a cyklus**, mají **linearitmickou** časovou složitost $O(n * \log(n))$, a seřadit **1000** prvků jim zabere jen **10 000** kroků.

Například – implementace algoritmu **bublínkového řazení** ([Bubble-sort](#)):

```
1 void bubbleSort(int delka, int pole[]) //bublínkové řazení
2 {
3     for(int i = 0; i < delka; i++) //pro každý prvek
4         for(int j = 0; j < delka-1; j++) //projdí všechny prvky
5             if(pole[j] > pole[j+1]) //pokud jsou dva sousední
6                 { //prvky ve špatném pořadí
7                     int temp = pole[j]; //vymění jejich hodnoty
8                     pole[j] = pole[j+1];
9                     pole[j+1] = temp;
10                }
11 }
```

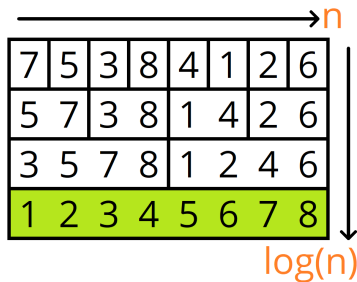
Řazení výběrem (Select-sort) n -krát zopakuje:

- V neseřazené části pole najdi minimum.
- Vyměň ho s prvním prvkem v neseřazené části pole.



Řazení slučováním (Merge-sort) problém seřazení celého pole rekurzivně rozdělí na "seřazení a sloučení levé a pravé poloviny":

- Pole o jednom prvku je vždy seřazené.
- Porovnej první prvky dvou sousedních polí a menší z nich přesuň do sloučeného pole.
- Opakuj dokud obě pole nejsou prázdná.
- Vyber další dvě pole, a postup opakuj dokud nejsou spojeny všechny prvky.



Vyzkoušejte si:

- Implementujte následující funkce pro práci s datovým typem **osoba**.

```
1 int porovnej(osoba A, osoba B);  
2 void vymen(osoba* A, osoba* B);  
3 int nejmensi(int delka, osoba pole[]);  
4 void serad(int delka, osoba pole[]);
```

- porovnej** – Porovná **jména** dvou osob a pokud jsou stejná tak porovná jejich **věk**. Pokud je jméno první osoby abecedně **menší** než druhé osoby, vrátí **záporné** číslo. Pokud je jméno první osoby abecedně **větší** než druhé osoby, vrátí **kladné** číslo. Pokud jsou jména stejná a první osoba je **mladší**, vrátí **záporné** číslo. Pokud jsou jména stejná a první osoba je **starší**, vrátí **kladné** číslo. Pokud jsou jména stejná a věk je stejný, vrátí **nulu**.
- vymen** – vzájemně vymění dvě osoby předané odkazem.
- nejmensi** – vrátí **index** osoby s nejmenší hodnotou (dle funkce **porovnej**).
- serad** – pole osob seřadí od nejmenší po největší algoritmem **Select-sort**.

Například:

```

1  (Bob 23) (Cecil 23) (Bob 22) (Alice 24) (Daniela 21)
2  Ruzna jmena      (0,1) OK
3  Ruzny vek        (0,2) OK
4  (Daniela 21) (Cecil 23) (Bob 22) (Alice 24) (Bob 23)
5  Vymena osob      (0,4) OK
6  Nejmensi osoba   (3)   OK
7  (Alice 24) (Bob 22) (Bob 23) (Cecil 23) (Daniela 21)
    
```

```
typedef struct Sosoba {
    char jmeno[10];
    int vek;
} osoba;

void vypis(int delka, osoba pole[]);

int main()
{
    osoba pole[5] = {"Bob", 23}, {"Cecil", 23}, {"Bob", 22}, {"Alice", 24}, {"Daniela", 21};
    vypis(5, pole);
    if (porovnej(pole[0], pole[1]) < 0) printf("Ruzna jmena (0,1) OK\n");
    if (porovnej(pole[0], pole[2]) > 0) printf("Ruzny vek (0,2) OK\n");
    vymen(&pole[0], &pole[4]);
    vypis(5, pole);
    if (porovnej(pole[0], pole[4]) > 0) printf("Vymena osob (0,4) OK\n");
    if (nejmensi(5, pole) == 3) printf("Nejmensi osoba (3) OK\n");
    serad(5, pole);
    vypis(5, pole);
    return 0;
}

void vypis(int delka, osoba pole[])
{
    for(int i = 0; i < delka; i++)
        printf("(%s %i) ", pole[i].jmeno, pole[i].vek);
    printf("\n");
}
```

```
//struktura "Sosoba"
//pole znaku "jmeno"
//cele cislo "vek"
//datovy typ "osoba"

//deklarace funkce "vypis"

//zacatek programu
//neserazene pole osob
//vypis pole
//test funkce porovnej
//test funkce porovnej
//vymena dvou osob
//vypis pole
//test funkce vymen
//test funkce nejmensi
//test funkce serad
//vypis pole
//konec programu

//definice funkce "vypis"
//pro vsechny prvky pole
//vypis jmeno a vek
//vypis konec radku
```